

[Boligministeren]

arbejde, og der skal i hvert fald ikke fra min side blive lagt hindringer i vejen for, at vi kan få en dybtgående vurdering af de synspunkter, der her er udtrykt.

Pelle Voigt (SF):

Nu gennemfører vi jo her i Folketinget tre behandlinger af lovforslag ikke mindst for at rydde eventuelle misforståelser af vejen, og det synes jeg da lige så godt vi kan gøre med det samme, så den fortsatte diskussion ikke skal foregå på et forkert grundlag. Jeg er meget villig til at lytte til boligministerens forklaring på, hvad det er for en misforståelse, jeg har gjort mig skyldig i.

Og for nu at være helt sikker på, at boligministeren har forstået, hvad det var, jeg sagde heroppefra – altså det, han mener jeg har misforstået – vil jeg godt gentage det. Jeg mener, at det er sådan, at der sker en nedskæring i boligstøtten til børnefamilierne på et samlet beløb på omkring 50 mio. kr. I den lov, som har været gældende indtil nu, fremgår det af § 7, stk. 5 og stk. 7 b, at der skulle gennemføres en forhøjelse af børnefradraget i 1991 fra 18.092 kr. til 20.000 kr. og i 1993 til 22.000 kr.

Hvis man kigger på nærværende forslag, så er dette, som er forligsstof mellem skattereforpartierne fra 1989, ganske enkelt forsvundet, og kun børnefradragforhøjelsen fra 1991 er fastholdt. Forhøjelsen for 1992 og 1993 forsvinder altså i dette forslag.

Men det mærkværdige er dog, så vidt jeg kan læse forslaget, at forhøjelsen for 1992 kommer til at træde i kraft, fordi dette forslag først træder i kraft fra 1993. Det er da besynderligt, og hvis jeg har misforstået det, så skal boligministeren få rig anledning til i Boligudvalget eller nu eller andre steder at forklare, hvordan det hænger sammen.

Fuldstændig ligesådan forholder det sig med hensyn til det grænsebeløb, som man fik indført i forbindelse med den samspilsløsning, som blev gennemført i 1988. Her har vi i den lov, der gælder nu, en kurve, der sætter minimum for grænsebeløbet ned fra 6.100 kr. i 1991, til 5.200 kr. i 1992 og til 4.400 kr. i 1993. Men i dette lovforslag – og man kan jo blot kigge på paragraferne, tag § 21, stk. 1 – er dette ganske enkelt forsvundet, og nedsættelsen fra 1992 til 1993 findes ikke længere i dette lovforslag. Det vil sige, at i 1992 vil den gamle lov komme til at virke, men i 1993 vil disse ting blive ophævet.

Er det en misforståelse? Jeg tror ikke, det er min misforståelse, og jeg finder det meget mærkværdigt, at en boligminister vil lægge navn til en så mærkværdig måde at omgås lovgivningen på.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Uden at fordybe mig yderligere i den problemstilling, som her rejses, og de synspunkter, jeg tidligere har givet udtryk for, skal jeg bare benytte lejligheden til at give tilsagn om at opfylde det ønske, som hr. Pelle Voigt gav udtryk for, nemlig at vi under udvalgsbehandlingen får lejlighed til i detaljer at vurdere disse spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Boligministeren sagde nogle nydelige, velvalgte ord om byfornyelse og boligforbedring osv., og jeg deler synspunkterne. Jeg er også overbevist om, at det er boligministerens ægte synspunkter.

Så meget desto mere uforståeligt er det for mig, at man udskyder de to forslag, som udvalget kom med på dette område, og jeg kan ikke lade være med at spørge om, hvad den egentlige begrundelse er. Det ene af forslagene kræver nemlig ingen lovændring, det er blot spørgsmålet, om ministeren vil bede en af sine embedsmænd om at udarbejde et cirkulære til kommunerne. Det andet forslag kræver ganske vist lovændring, men er det nogen betingelse, at vi udskyder det, når man tænker på, hvad der i forvejen er af sammenhæng med andre typer af lovgivning i dette store lovforslag, vi nu her har til behandling, ældreboliglov og andre ting?

Jeg forstår ikke rigtig begrundelsen, og derfor vil jeg gerne spørge, hvad den egentlige begrundelse er, for ellers tror jeg, at vi bliver nødt til at fortsætte diskussionen under udvalgsarbejdet.

Min holdning er naturligvis, at jo før vi kan lave forenklinger på bl.a. byfornyelsesområdet med hensyn til støtten, desto bedre får vi byfornyelsesprojekterne til at fungere, og derfor vil det være yderst rimeligt, at vi benytter denne lejlighed og ikke venter.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Også dette problemkompleks synes jeg vil